

11 september 2018.

Geachte voorzitter van de Vaste Commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport, dames en heren,

Mijn naam is Albert Feilzer, ik ben decaan van ACTA, het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam, de grootste opleiding Tandheelkunde in Nederland, een opleiding die intensief samenwerkt met de opleiding mondzorgkunde van de Hogeschool Inholland.

Onlangs zond ik een onderbouwde oproep aan de leden van de Eerste en Tweede kamer. Ik wil daarmee bereiken dat het door de Minister van Medische Zorg voorgenomen 'Tijdelijk besluit zelfstandige bevoegdheid geregistreerd mondhygiënist', wordt opgeschort.

Dank u wel dat u mij in de gelegenheid stelt om mijn oproep ook mondeling toe te lichten.

Het is een oproep die u mag beschouwen als een noodkreet. Ik maak mij namelijk grote zorgen over de mondgezondheid in Nederland. En die zorgen blijken door alle partijen in de professie te worden gedeeld. Het zijn zorgen over de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de mondzorg, over de financiering en verzekering, en over de gevolgen daarvan voor de mondgezondheid en hun impact op de gezondheid van de Nederlandse bevolking, met name voor het sociaal zwakkere deel daarvan.

Is de mondzorg straks alleen nog bereikbaar voor de rijken? Dat mag in een welvarend land als Nederland toch niet gebeuren? Waarom laten wij met name de sociaal zwakkeren in onze samenleving in de steek?

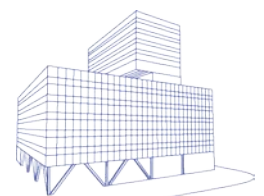
Aanpak van deze knelpunten en problemen verdient uw aandacht en prioriteit. Echter, door uitvoering te geven aan het tijdelijk besluit worden de problemen inhoudelijk noch beleidsmatig aangepakt en zeker niet opgelost.

Een goede mondgezondheid is van groot belang voor de algemene gezondheid van de mens. Samenhang met bijvoorbeeld hart- en vaatziekten en diabetes is aangetoond. Maar helaas is de mondzorg in ons land niet voor iedereen even toegankelijk. Omdat *mondzorg voor volwassenen* niet of nauwelijks in de basisverzekering is opgenomen, ziet een groeiend aantal minder draagkrachtigen af van regelmatig bezoek aan de tandarts. En als zij zelf niet gaan, dan laten zij *ook hun kinderen* thuis. Kinderen, voor wie het tandartsbezoek tot hun achttiende jaar wél in de basisverzekering is opgenomen. Deze kinderen komen niet bij de tandarts omdat hun ouders er ook niet komen.

Ook de *mondzorg voor ouderen* – een groeiend deel van onze bevolking – schiet tekort, veel gepensioneerden kunnen het niet betalen en/of zijn beperkt in hun mobiliteit.

En stel dat al deze mensen wél naar de tandarts zouden willen gaan, dan is het moeilijk een praktijk te vinden die nog patiënten aanneemt. In sommige regio's is al een schrijnend tekort aan tandartsen. Als er niet snel meer studenten tot de opleiding worden toegelaten, dan wordt dat tekort de komende jaren alleen maar erger.

Wat is eigenlijk het probleem dat de minister met de AMvB wil aanpakken? Welke oplossing en welk resultaat van de AMvB - gebracht als experiment - verwacht u of wordt u voorgespiegeld?

In dezelfde week dat u het 'Tijdelijk besluit zelfstandige bevoegdheid geregistreerd mondhygiënist' werd toegezonden ontving u van de minister ook het rapport 'Capaciteit in de mondzorg'. In dit rapport wordt een advies gegeven om de opleidingscapaciteit voor tandartsen met 50% uit te breiden. Het is, in principe, een goed besluit van de Minister om naar aanleiding van dit rapport aanvullend onderzoek te laten doen. Wie doet wát in de mondzorg en hoeveel menskracht is daarvoor nodig? Maar onderzoek kost tijd en hoelang kunnen wij nog wachten met het drastisch uitbreiden van het aantal opleidingsplaatsen? De urgentie daarvan is al in meerdere rapporten aangetoond!

Een andere taakverdeling in de tandheelkundige praktijk kan mogelijk bij één van de nog uit te werken scenario's passen. Maar de mogelijkheden van taakdelegatie van het preventieve deel van de zorg aan mondhygiënisten en preventie-assistenten zijn in de afgelopen jaren al volledig benut. Er is ook geen werkeloosheid onder mondhygiënisten. Het voorgestelde experiment zal daarom weinig verandering brengen in het nijpend tekort aan tandartsen! Bovendien mogen taakdelegatie en taakherschikking niet ten koste gaan van de kwaliteit van zorg en de veiligheid van de patiënt. In de gesprekken met VWS hierover heb ik helaas moeten ervaren dat VWS onze zorgen hierover onvoldoende serieus lijkt te willen nemen.

Het mag duidelijk zijn: het pakket aan problemen, waar de mondzorg mee kampt, is groot en er zijn nog tal van ontwikkelingen gaande. Deze knelpunten en problemen vertonen veel samenhang die je niet oplost met een AMvB die de mondhygiënisten per direct zelfstandige bevoegdheid geeft. Ook al gaat het over een maatregel van tijdelijke aard, deze vertroebelt het zicht op wat er in de mondzorg op dit moment daadwerkelijk aan de hand is, en de maatregel blokkeert daardoor een samenhangende aanpak van de knelpunten en problemen binnen de mondzorg. Knelpunten en problemen die een serieuze bedreiging vormen voor de volksgezondheid.

In het belang van de gezondheid en het welzijn van alle Nederlanders pleit ik voor een integrale brede aanpak in harmonieuze samenwerking tussen de verschillende disciplines, samen met de ministeries van VWS en Onderwijs. Eerst gezamenlijk vaststellen wat de knelpunten en problemen zijn en hoe deze zich tot elkaar verhouden, en vervolgens samen tot oplossingen en haalbare scenario's komen. Een mooie taak voor een door de minister in te stellen commissie, dunkt mij.

Laten we geen tijd en energie verspillen aan een zeer langdurig experiment dat het op korte termijn tot stand komen van goede oplossingen eerder in de weg staat dan creëert.

Naar mijn mening is op dit moment de meest verstandige aanpak dat u de minister verzoekt om de AMvB op te schorten en in plaats daarvan een brede commissie te installeren. Een commissie die zich buigt over het volledig spectrum van de problemen in de mondzorg, en die op korte termijn een allesomvattende oplossing voorstelt die een toegankelijke en goede mondzorg voor werkelijk alle Nederlanders garandeert. Dus óók voor de sociaal zwakkeren, de ouderen en de jeugd!

Ik dank u voor uw aandacht en ik hoop dat het, mede dankzij u, goed komt met de mondgezondheid van de Nederlanders.

Prof. Dr. A.J. Feilzer, decaan ACTA

